

Herra on sanonut Jes. 56: 7: "Minä ilahutan heitä minun rukoushuoneessani."

[alku kateissa] - - sydämet, niin kuin Herra on sanonut Jes. 56: 7: "Minä ilahutan heitä minun rukoushuoneessani." Ja sitä uskovaisten iloa ei voi suruton kansa kärsiä. Sen tähden Herra kysyy Jeremian 7: 11: "Pidätkö siis tämän huoneen ryövärien luolana? Katso, kyllä minä sen näen, sanoo Herra." Mutta uskooko nyt suruton kansa, että Herra näkee, kuinka he pitävät Hänen huoneensa ryövärien luolana ensiksi sen ilon tähden, jonka Herra antaa uskovaisillensa rukoushuoneessansa, niin kuin Hän luvannut on. Tätä iloa ei voi suruton kansa kärsiä. Ja sen ilon tähden suruton kansa pitää Hänen huoneensa ryövärien luolana.

Koska suruttomalla ei ole yhtään iloa Herran huoneessa, jonka hän muulloinkin ylenkatsoo, niin tulee hänelle paha tunto kristityn ilosta. Ja sen tähden katsoo hän Herran huonetta ryövärien luolaksi. Se muuttuu niin pirun silmissä, sillä se tekee pahaa hänen sydämellensä, se uskovaisten ilo. Mutta jos hattarat nauravat kirkossa, se on riettaan mielestä hauskaa. Se on niin kuin siirappi olis pantu hänelle suuhun. Ei rietas sano orjillensa: "Älkää naurako Herran huoneessa." Ei rietas sano niille, jotka nauravat Herran huoneessa: "Menkää ulos nauramaan. Te teette syntiä. Te teette Herran huoneen ryövärien luolaksi, jos te siellä nauratte." Vaan rietas nauraa

vielä itse hattarain seurassa ja tekee hänen konstiansa, että hattarat rupeisivat nauramaan Herran huoneessa, että Herran nimi hyvin pilkattaisiin.

Mutta jos kristitylle tulee ilo Herran huoneessa, silloin tulee riettaalle karvas mieli. Silloin alkaa rietas väentelemään ruumistansa niin kuin palavain hiilten päällä olis istumassa. Viimein häätyy hänen ulos mennä Herran huoneesta. Ja pudistain päätänsä sanoo hän kirkon takana: "Jo tuli Herran huone ryövärien luolaksi." Mutta Herra kysyy niiltä, jotka pahenevat uskovaisten ilosta: "Pidättekö siis tämän huoneen ryövärien luolana? Katso, kyllä minä sen näen," sanoo Herra.

Kyllä on tosin riettaalla paljon syytä valittaa, että Herran huone tuli ryövärien luolaksi, koska riettaalla ei ole enää rauhaa kirkossakaan, niin kuin ennen suruttomuuden aikana. Koska rietas istui kirkossa totisena ja urhoollisena, siveänä ja vanhan kristityn tavalla, nojaten päätänsä rintapuuta vasten, pyytäen unta ja odottaen, koska nyt sanotaan amen, että hän pääsis kirkkoryyppyä ottamaan pirun paskasta varsin kirkon takana. Silloin oli riettaan orjalla makea uni kirkossa, ja makea pirun paska kirkon takana. Mutta koska riettaan orjan tuntoa rupesivat katuvaisten kyynelleet polttamaan, ja vielä se hengellinen ilo, jonka kautta Herra on ilahuttava, ja on jo monta kertaa ilahuttanut uskovaisten sydämet huoneessansa, koska, sanon minä, Jumalan lasten ilo herättää kateuden ylös, niin että Jumalan lasten ilonkyynelleet putoavat niin kuin palavat hiilet hänen tuntonsa päälle, silloin ei ole enää hauska riettaan orjalla kirkossa istua.

Silloin Juudalle tulee hoppu ulos menemään Herran huoneesta. Ja silloin hän pudistaa päätänsä ja valittaa kirkon takana: "Jo tuli Herran huone ryövärien lu-

olaksi. Ei paali enää kukaan kuulla Jumalan sanaa." Ja onkos riettaallakin halu kuulla Jumalan sanaa? Miksei, koska hän pääsee sitä pilkkaamaan ja nauramaan. Silloin on riettaallakin hauska kuulla Jumalan sanaa. Niin kuin tässäkin kirkossa on moni riettaan huora hattaran nauruja päästänyt. Ja moni on tässä Herran huoneessa rakastanut unta, niin kuin Herra sanoo Hesekielin suun kautta: "He rakastavat unta."

Ja moni on tässä Herran huoneessa istunut kuurona ja mykkänä, niin kuin te nyt istutte. Ja moni on kuullut Jumalan sanan humisevan niin kuin unen kautta, koska se meni yhdestä korvasta sisälle ja ulos toisen kautta, mutta ei tullut sydäntä kohti koskaan. Silloin on rietas istunut Herran huoneessa niin totisena ja urhoollisena, niin kuin vanha kristitty. Mutta koska katuvaisten kyynelleet rupesivat hänen tuntoansa polttamaan, silloin rupesi hän ahdistamaan ulos katuvaaisia ulos kirkosta. Sillä riettaan orjat pahenevat Jumalan Hengen vaikutuksista. Mutta kyllä katuvaiset sielut pääsevät sen tähden vielä parempaan kirkkoon, kuin missä riettaan orjat istuvat kuurona ja mykkänä, ja muis-televat, ja hattaran nauruja nauravat.

Katuvaiset sielut otetaan morsiamen tavalla kirkkoon. Ja Herra ilahuttaa heidän sydämensä huoneessansa, niin kuin Hän on luvannut profeetta Jesajan 56: 7. Vaikka juomarit ja huorat, joita nyt on kirkko täynnä, ovat sen tehneet ryövärien luolaksi, niin kuin Jeesus on sanonut, koska Hän ratsastain aasin päällä, tuli Herran tempeliin ja löysi siellä ostajia ja myyjiä kirkon ympärillä. Kyllä Herra sen tähden kuulee publikaanin huokauksia, vaikka hän seisoo taampana, ja fariseus keskellä kirkkoa. Mutta mitäs nyt rietas arvelee, koska hänen nimensä mainitaan kirkossa, ja vielä maalataan hänen haamunsa? Eikö

hän nyt suutu ja sano: "Koira tässä istukoon, koska ei saarnata evankeliumia."

Onkos tässä katuvaaisia, joille pitäis saarnattaman evankeliumia? Onkos nyt tässä särjetyitä sydämiä, joille pitäis saarnattaman lohdutusta? Onkos tässä murheellisia, joille pitäis saarnattaman armosta ja syntien anteeksisaamisesta? Onkopa tässä sairaita, jotka tarvitsevat Parantajaa? Minä näen, että kaikki suruttomat, jotka tässä istuvat, tulevat hyvin aikaan ilman armotta. Ei ole niillä hätä. Ei synty heitä polta, eikä Jumalan ankara vanhurskaus niitä paina helvettiin. Kyllä jaksavat vielä iloiset olla maailmassa ja nauraa. Kyllä jaksavat vielä muutamat juoda ja huorata. Ei olekaan miehillä hätää, eikä vaimoillaakaan, jos tästä lähin ei tule hätä.

Ja semmoisillekos nyt pitää evankeliumi saarnattaman? Jopa sitte olis koko Raamattu nurin kääty, jos semmoisille pitäis evankeliumi saarnattaman, jotka jaksavat juoda, tapella, huorin tehdä ja varastaa. Jaksavat vielä pilkata totuutta. Joo, sitten vaan olis tämä Jumalan huone muuttunut ryövärien luolaksi, jos nyt vielä suruttomalle kansalle saarnattaisiin evankeliumi. Olis eri asia, jos täällä olis aivan sairaita, murheellisia, katuvaaisia, särjetyitä, alas painetuita, epäileväisiä, köyhiä, alastomia, itkeväisiä ja parkuvaisia, niin saarnattaisiin sairaille parannusta, murheellisille iloa, katuvaisille armosta saarnattaisiin. Särjetyille sieluille saarnattaisiin tämä suloinen evankeliumi, että särjetyä ruokoa ei Herra murena. Alaspainetuille saarnattaisiin tämä suloinen evankeliumi, että nöyrille antaa Hän armon. Epäileväisille saarnattaisiin tämä suloinen evankeliumi: "Älä ole epäileväinen, vaan uskovainen." Köyhille saarnattaisiin kanssa evankeliumia Herran armovuodesta. Jos niitä olis täällä semmoisia, jotka

ovat hengessä vaivaiset. Mutta ei olekaan monta semmoista täällä. Alastomille saarnattaisiin kanssa evankeliumi, että he saavat häävaatteita, jos he tulevat häihin. Itkeväisille saarnattaisiin myös tämä suloinen evankeliumi, että he saavat imeä Vanhemman rintoja, koska he tulevat niin lapsiksi, kuin ne lapsukaiset, joita Jeesus siunasi. Ja parkuvaisille saarnattaisiin myös se suloinen evankeliumi, että Taivaallinen Vanhin tulee pian noutamaan parkuvaisia lapsia tämän kylmän lattian päältä, koska he vielä nostavat valkiat, viattomat kätensä taivaaseen päin.

Mutta ei ole täällä nyt semmoisia sairaita, katuvaaisia, alaspainetuita. Ei ole täällä murheellisia, katuvaaisia, alastomia, itkeväisiä ja parkuvaisia lapsia. Sen tähden emme saarnaa evankeliumia, vaan ainoastansa tuomiota ja kirousta paatuneille. Kyllä Herra sen tähden kuulee niitten itkeväisten ja parkuvaisten ääntä, jotka ovat yhtenä saunaveden kanssa ulos viskatut, niin kuin Hän kuuli Ismaelin äänen, jonka onneton palkkavaimo viskasi helmastansa pensaan alle. Kuule, Aabrahamin Jumala, sen parkuvaisen lapsen ääni, jonka tämä onnetoin äiti on viskannut helmastansa. Isä meidän jne.

Me kuulemme tämän päivän evankeliumista, että kunnian Kuningas tuli ratsastain aasin tamman päällä, että profeetan kirjoitus täytettäisiin. Ja kansa hajotti vaatteensa ja karsi oksia - - - / 2 sivun aukko / - - - Ja minä luulen, että he huutavat vielä nytkin, jotka pitävät Häntä Kuningaana. Mutta ne, jotka pitävävät Häntä vääränä profeettana, ne huutavat viiden päivän perästä: "Ristiinnaulitse!"

Raamatun tutkijat ovat löytäneet, että tämä ratsastaminen tapahtui palmusunnuntaina. Ja viis päivää jälkeen otettiin

Jeesus kiinni. Sillä maailma nousi vilttiin, koska opetuslapset rupesivat huutamaan: "Hoosianna Daavidin Pojalle!" Kaikki lapsetkin kaduilla rupesivat huutamaan: "Hoosianna Daavidin Pojalle!" Siitä huutamisesta pahenivat maailmanherrat ja parhaat miehet seurakunnassa. He rupesivat varsin kysymään perään, mistä tämä möinen huuto tuli. Ja kävivät sen päälle, että Nasareenuksen pitää heitä vaikkeiseman, sillä se lasten huutaminen pilasi fariseusten hartautta. Meidän pitää siis tällä kerralla Jumalan armon kautta perään ajatteleman, minkä tähden fariseukset pahenevat siitä lasten huudosta.

Evankelista Matteus muistelee siinä samassa luvussa, kusta tämän päivän evankeliumi on otettu, että pappien päämiehet ja kirjanoppineet närkästyivät, koska he kuuluivat lapsien temppelissä huutavan: "Hoosianna!" Ja evankelista Luukas muistelee, että muutamat fariseuksista kansan seasta sanoivat Jeesukselle: "Mestari, nuhtelee opetuslapsias." Se on siis kaikille tietävä, että pappien päämiehet, kirjanoppineet ja fariseukset kansan seasta närkästyvät ja pahenevat opetuslasten huudosta temppelissä, ja vaativat, että Jeesus Nasareenus pitää nuhteleman opetuslapsiansa, ettei he sais niin kirkossa huutaa. Mutta me kuulemme taas, että Jeesus on sanonut niille, jotka närkästyvät ja pahenevat opetuslasten huudosta: "Jos nämä vaikenisivat, niin kivet rupeisivat huutamaan." Ja Hän otti vielä yhden raamatunpaikan todistukseksi sanoen: "Ettekö koskaan ole lukeneet, [että] lasten ja imeväisten lasten suusta olet sinä kiitoksen valmistanut?"

Kaikki nämä asiat ovat niin totisesti tapahtuneet, että koko kansa tietää ensiksi, että lapset ovat huutaneet temppelissä, ja toiseksi, että pappein päämiehet, kirjan-

oppineet ja fariseukset kansan seasta närkästyvät ja pahenevat siitä opetuslasten huudosta ja vaativat, että Jeesus Nasareenus pitää nuhteleman opetuslapsiansa, etteivät he saisi niin temppelissä huutaa. Ja kolmanneksi, että Jeesus on sanonut niille, jotka pahenevat siitä huudosta: "Jos nämä vaikenisivat, niin kivet pitää huutaman." Muistakaa nyt, kaikki pappein päämiehet, kirjanoppineet ja fariseukset kansan seasta, muistakaa nyt, että niin on tapahtunut.

Meidän pitää nyt arveleman, minkä tähden niin on tapahtunut. Evankelista on sanonut, että se tapahtui sen tähden, että profetaan sana täytettäisiin. Ja tosin nyt on profetaan sana täytetty ensiksi, että Siionin tyttären Kuningas on tullut ratsastain aasin tamman päällä. Hän on tullut siveänä, ei sodan ja kapinan kautta, ei tulen ja miekan kautta, ei verenvuodatuksen kautta. Mutta siveydellä. Se on: rakkauksella ja Jumalan sanalla Hän on voittanut Siionin tyttären sydämen. Ja siitä on tullut opetuslasten huutaminen temppelissä, jonka tähden fariseukset närkästyvät ja vaativat, että Nasareenus pitää niitä nuhteleman ja vaikkeiseman. Mutta Hän ei nuhtelee niitä, sillä Hän tietää, että Daavidi on kirjoittanut: "Lasten ja imeväisten lasten suusta olet sinä kiitoksen valmistanut." Koska muut eivät huuda, niin lapset huutavat temppelissä. Ne imeväiset lapset, jotka vielä imevät Taivaallisen Vanhimman rintoja. Ne huutavat. Ja siitä huudosta pahenevat fariseukset. Ne suuttuvat, koska lapset ja imeväiset lapset antavat Jumalalle kunnian. Ja kuusi päivää jälkeen ne huutavat: "Ristiinnaulitse!"

Mutta yksi paikka ei ole kirjoitettu Raamatussa. Nimittäin, että fariseukset ovat ahdistaneet lapsia ulos temppelistä sen huutamisen tähden. Se merkitsee, ettei ole sen aikaiset fariseukset niin läpi pahanil-

kiset olleet, koska Raamattu täytettiin. Sillä senaikaiset fariseukset olisivat kyllä saattaneet ulos ajaa niitä huutavaisia lapsia temppeleistä, mutta eivät he sitä tehneet, sillä ne olivat vielä vähän siveämmät. Mutta jälkeen on kyllä tapahtunut, että fariseukset ovat lapsia ahdistaneet ulos temppeleistä. Se asia ei ole vielä kirjoitettu Raamatussa, mutta se pitää tästedes kirjoitettaman jälkeen tulevaisille muistoksi, että fariseukset ovat ajaneet lapsia ulos temppeleistä sen huutamisen tähden.

Kaikki muut asiat ovat jo ennen ylöskirjoitetut Raamatussa, niin kuin esimerkiksi se, että pappein päämiehet, kirjanooppineet ja fariseukset kansan seasta ovat närkästyneet. Ja se asia on myös kirjoitettu Raamatussa, että fariseukset ja papit ovat vaatineet, että Jeesus Nasareenus pitää nuhteleman opetuslapsia siitä huutamisesta. Mutta ei Hän ole sitä tehnyt, vaan Hän on sanonut: "Jos nämä vaikenevat, niin kivet pitää huutaman." Mitähän fariseukset sanoisivat, jos kivet rupeisivat huutamaan? Jokohan ne hämmästyisivät?

Nyt pitää meidän vielä lyhyesti selittämän, minkä tähden fariseukset närkästyvät ja pahenevat siitä opetuslasten huudosta. Se on ensimmäinen syy, että lasten huutaminen tekee heille pahaa. Eivät he voi sitä lasten ääntä kuulla. Se lasten huutaminen pilaa heidän hartautensa. Ja toiseksi käypi se huutaminen fariseusten kunnian päälle. Koska nimittäin lapset huutamisellansa antavat Jumalan Pojalle kunnian, tulee rietas sen kautta häväistyksi. Kateuden perkeleelle tulee paha omatunto, ja tekee hänelle ratki pahaa, niin ettei hän saata semmoista huutamista kuulla. Se kuuluu nimittäin riettaan korvissa niin pahanilkiseksi, jonka tähden hän sanoo, että se on kissan ääni. Fariseus on ennen harjaantunut kuulla huoran lau-

luja ja juomalauluja, jotka ovat niin suloiset hänen korvissansa, niin kuin enkelin veisu. Vaikka ne huoralaulut eivät ole prantätyt, mutta niitä sen tähden muistetaan paremmin, kuin joku virsi virsikirjassa. Huoralla on nimittäin hyvä muisto niitä huoralauluja veisaamaan, saati hän kerran niitä kuulee.

Mutta jos Jeesuksen morsian veisaa jonkun virren Jeesuksen rakkaudesta, niin kuuluu Jeesuksen morsiamen ääni niin kuin kissan ääni riettaan korvissa. Ja koska lapset ja imeväiset lapset, jotka vielä imevät Taivaallisen Vanhemman rintoja, huutavat Jumalan temppeleissä: "Hoo-sianna Daavidin Pojalle," varsin närkästyvät fariseukset siitä huutamisesta, sillä se tekee heille pahaa. Niin kuin muutamat koirat, joiden korvissa se lasten ääni kutisee, rupeevat haukkumaan, niin fariseukset myös pahenevat lasten ja imeväisten lasten huudosta ja parkumisesta. Ja kuitenkin kuuli Herra Jumala taivaassa sen parkuvaisen lapsen ääntä, jonka se onneton Hagar oli viskannut pensaan alle. Kuulee siis, Jumala taivaassa, lasten ja imeväisten lasten parkumista, niin kuin Daavidi on kirjoittanut.

Mutta moni raavas fariseus on niin kova ja armoton omalle lapselle, että hän kiroo, koska imeväinen lapsi parkuu, ja ärjyy, niin kuin karhu: "Vie ulos sikiän parkumasta!" Mitä sinä kova ja paatunut ihminen tiedät, mikä hätä lapsella on, koska hän parkuu? Taitaa sillä olla nälkä. Taitaa olla imemähalu. Ja sen tähdenkö lapsia vihaat, että ne parkuvat? Se on heidän luontonsa niin, että heidän täytyy huutaa, koska heille tulee nälkä ja jano. Heidän täytyy parkua Vanhemman perään. Ja se parkuminen kuuluu Vanhemman korvissa niin surkialta, että Hänen täytyy armahtaa parkuvaista lastansa ja antaa hä-

nelle suuta. Ja antaa hänen imeä armoa vuotavaisista rinnoistansa ja kantaa häntä käsivarrella, ja lohduttaa häntä, ja pyyhkii hänen kyyneleitönsä.

Mitäs sinä, raavas ihminen tiedät, mistä syystä lapset parkuvat? Sinulla ei ole mitään kaiPUUTA Vanhemman perään, joka olet jo aikaa Vanhemman rinnoista pois vieroitettu. Ja sinä olet vielä aikaa Vanhemman talosta luopunut. Olet niin varhain ja niin nuorena karannut pois Vanhemman talosta, ettet muista. Jos Vanhin tarjois sulle rintojansa, niin sinä, raavas ihminen, sylkisit vaan ja sanoisit: "Ei ne minulle kelpaa."

Tämä nyt on oikea syy, minkä tähden fariseukset ovat suuttuneet lapsille, jotka huutavat temppeleistä: "Hoosianna!" Heillä on koiran korvat. Se lasten ääni helisee ja kutisee heidän korvissans. Mutta koska nämä murhamiehet huutavat: "Ristiinnaulitse!" Silloin nauravat kaikki hattarat ja mettän perkeleet. Niin kuin tässäkin temppeleistä ovat nauraneet, koska rietas kututtelee kainalon alta ja pusertaa heidän rintojansa. Ei ole vielä kuulunut, että yksikään fariseus olis moittinut sitä hattaran

naurua, joka on nähty koko seurakunnan silmiensä edessä. Mutta lasten ääntä temppeleistä pitävät he pahana.

Ei paali rietas olla rauhassa luolasansa, koska lasten ääni koskee sydämeen. Usein on tapahtunut, että fariseukset ovat häätäneet ulos mennä, niin kuin Juudas Herran ehtoollisen aikana. Mikäs heitä on ulos ajanut? Onkos Jumalan Henki ulos ajanut Herran ehtoollisen huoneesta? Ei ole Jumalan Henki, mutta juuri vihan perkele on heitä ulos ajanut.

Nyt ovat pappein päämiehet, kirjanopineet ja fariseukset närkästyneet lasten huutamisen tähden. Ja fariseukset kansan seasta ovat ahdistaneet lapsia ulos Herran temppeleistä, jota ei ole vielä ennen tapahtunut. Mutta kyllä lapset sen tähden huutavat, vaikka fariseukset närkästyvät. Lasten ja imeväisten lasten ääni kuuluu vielä, vaikka se tekee pahaa fariseusten korvissa. Ja minä luulen, että Herra Jumala taivaassa kuulee heidän huutonsa, jotka huutavat: "Hoosianna Daavidin Pojalle!" Herra Jumala taivaassa kuulee lasten ja imeväisten lasten ääntä, jos - - - / loppu kateissa/

Alkuperäinen (alku, keskiosa ja loppu kateissa) / MF/MS 37 Helsingin yliopiston kirjasto /